

SLR-kameraerne blir billigere og billigere

Nikon F-301 er en klar aspirant til den europæiske kamera-pris. Den tildeles det mest epokegørende kamera, der har entusiastiske fotoamatører som sin målgruppe.

Strømmen af nye, nemme kameraer fortsatte med uformindsket styrke i 1985. Og så oplevede vi det spændende nye, at de mest markante SLR-nyheder også er bemærkelsesværdige ved en yderst fordelagtig pris!

Minolta lagde utroligt stærkt ud i begyndelsen af året med den første *velfungerende* autofokus spejlrefleks, Minolta 7000. Og sidenhen blev den fulgt op af den »professionelle« Minolta 9000. Der er med andre ord ingen tvivl om, at Minolta løb med det meste af opmærksomheden...

Men året 1985 bragte nu også et langt mere undseligt kamera, som jeg på mange måder finder lige så spændende og revolutionerende. Jeg tænker på Pentax P30, der med en pris på kun 2.700,- kroner inklusiv normalobjektiv nok er tidens mest attraktive spejlreflekskamera for begyndere og for dem, der bare gerne vil undgå tekniske overvejelser.

Samme pris for 18 år siden

Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at tænke på, hvordan jeg selv begyndte som spejlrefleksfotograf for 18 år siden. Dengang slog jeg ud med armen og investerede i en russisk Zenit til 600 kroner. Omregnet til vore dages prisniveau er det stort set det samme, som man skal betale for den nye Pentax P30. Og en sammenligning mellem de to kameraer vil hurtigt vise, hvor fantastisk meget mere, man får for pengene i dag.

Sådan var Zenit'en

Min Zenit havde lukkertiderne 1/30-1/500 sekund. Lysmåleren var en ikke særligt lysfølsom seletype, der hverken var koblet til blænder eller lukker – og den kiggede heller ikke ud gennem objektivet. Objektiverne havde skruegevind, så det tog tid at skifte dem – og man skulle huske at blænde manuelt ned inden hver eksponering. Flashfotografering skete med gammeldags pærer og krævede omstændelige udregninger af motivafstand kontra ledetæl. osv. osv.

Og der var ikke noget alternativ til Zenit'en, for en Nikkormat med »krydskoblet« lysmåling

1985 bød på en regulær sænkning af prisniveauet for spejlreflekskameraer. Mest imponerende i denne sammenhæng er Pentax P 30 til 2.700,- kroner.

gennem objektivet kostede tre gange så meget, hvilket lå helt udenfor mine økonomiske muligheder.

Problemløst med Pentax'en

Det er helt anderledes nemt og problemfrit at fotografere med vore dages Pentax P30. Dens lysmåler dækker alle lysforhold, og så de ganske dunkle, og den giver korrekt eksponering, selv om fotografen ikke ved en pind om hverken lukkertid, blænde eller filmfølsomhed. Alle disse funktioner styres nemlig elektronisk via programautomatik og DX-af-tastning. Flashfotografering foregår fuldstændigt automatisk. Og så kan kameraet for øvrigt bruges helt manuelt – ligesom Zenit'en – men meget mere præcist. Behøver jeg at nævne, at objektiverne på de moderne spejlreflekser er *klasser* bedre.

Men hvordan kan det egentlig lade sig gøre, at man får så meget mere for pengene i dag? Elek-

tronikkens udvikling har betydet vældigt meget. Anvendelse af moderne, stabile og robuste plastmaterialer er en anden delårsag. Og så samles det moderne SLR-kamera af industrirobotter, hvilket yderligere har sænket prisniveauet.

Nikon rustet sig til 1986

Pentax P30 koster som nævnt ca. 2.700 kroner. Minolta 7000 ligger på rundt regnet 5.700 kroner. Og midt imellem disse »ydepoler« finder vi Nikons 1985-nyhed: Nikon F-301. Det er i sig selv et kamera, der er fantastisk spændende, for til prisen på 4.000 kroner får man langt flere tekniske faciliteter end i Pentax P30. Nikon'ens matskive er desuden så klar og lysstærk, at den i sig selv er en lille revolution. Og så har kameraet indbygget motor.

Det eneste, man »mangler« i Nikon F-301 er autofokus, men da kameraet er det første i en hel

Når det gælder spejlrefleksnyhederne for 1985 kan man ikke komme udenom atter at nævne Minolta 7000, der har skabt »revolution« med sit fremragende autofokussystem.

»300-serie«, så er der næppe tvivl om, at den næste model bliver en autofokusmodel à la Minolta 7000 – men med bibeholdelse af Nikons traditionelle objektivbajonet!

Der er med andre ord adskillige aspiranter til titlen »Årets kamera 1986«, som fotobladsredaktører fra ni europæiske fotoblade uddeler til næste efterår. Og flere vil uden tvivl komme til ...

ALLE VIL HA' ET AUTOMATISK KAMERA

Det er ingen hemmelighed, at fotointeressen, og dermed salget af fotoudstyr er ramt af de sidste års økonomiske afmatning. Men der er en klar undtagelse: Vi vil allesammen gerne have – eller rettere købe – et af de nye, kompakte 24×36 kameraer.

Nogle er måske blevet lidt trætte af at »slæbe« på det store spejlrefleksudstyr, som derfor får lov til at kede sig hjemme på hylden.

Men den væsentligste årsag til de små nemme kameraers succes er uden tvivl, at de giver billeder af fin kvalitet under snart sagt alle forhold. Og at *hele* familien kan tage gode billeder uden at skulle tænke på teknikken, takket være de mange automatiske funktioner.

Kameraer over 1.500 kroner

I fotobranchen glæder man sig især over den store stigning i interessen for kompakte 24×36'ere i prisgruppen over 1.500 kroner, for her tæller det virkelig, hver gang der langes et apparat over disken. Men det er – naturligt nok – også netop disse kameraer, der har budt på de mest markante fornyelser i 1985 og i de umiddelbart foregående år.

To indbyggede objektiver

1985 bød således på de første kompaktkameraer med to indbyggede objektiver: vidvinkel og tele. Eller rettere et vidvinkelobjektiv, der suppleres af en telekonverter, når det trækkes eller skubbes ud i teleposition. Af samme grund taber man små to blænder i lysstyrke, når objektivet er indstillet til tele, så den indbyggede flash kan have lidt svært ved at nå ud til motivet på afstand.

Men dette lille »kritikpunkt« opvejes klart af, at man nu har mulighed for at tage gode portrætter med de helt nemme kameraer. Og mange vil uden tvivl også bruge telen til indfange

motiver på afstand – selv om man som oftest bare kunne gå tættere på!

De nye kameraer med dobbeltobjektiv er allerede kommet fra Minolta, Konica og Fuji. Og flere vil følge efter. Bl.a. Nikon og Ricoh ...

Aldrig flere kiksede billeder

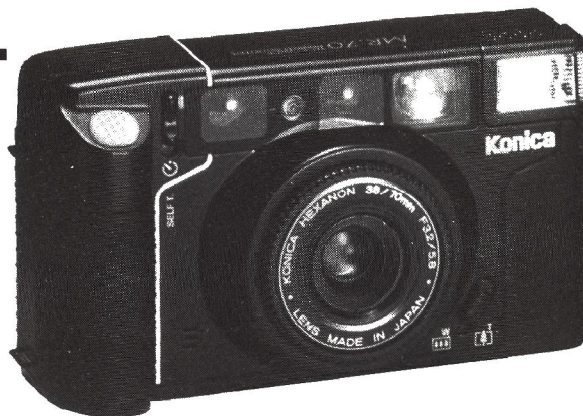
Den vigtigste fordel ved de moderne, kompakte 24×36 kameraer er dog den helt igennem problemfri betjening.

Som en fotoimportør udtrykker det: – Kassettekameraer som disc, pocket og 126 har først og fremmest deres eksistensberettigelse, fordi det var så svært at lægge filmen *rigtigt* i et 24×36 kamera. For det kan i hvert fald ikke være billedkvaliteten, der gjorde kassettekameraerne populære.

I dag har 24×36 kameraet en filmindlægning, der er lige så nem som man kender det fra kassettekameraerne. Bare læg film patronen i, træk filmsnippen frem til mærket og luk kameraet. Herefter søger den indbyggede motor for, at filmen transporteres frem til første optagelse. Og når filmen er taget – ligeledes ved motorisk filmfremtræk – så spoles den automatisk tilbage.

Desuden har kompaktkameraerne fået den såkaldte DX-afkastning, som føler på film patronens kodemærker og indstiller lysmåleren efter den aktuelle ISO-værdi.

Og endelig har kameraerne indbygget blitz, der endda for manges vedkommende selv springer op, når lysforholdene kræver det.

Konica MR. 70 har en indbygget telekonverter, som føres ind bag objektivet, når det skubbes ud i teleposition. Tilsvarende kameraer er allerede kommet fra Minolta og Fuji. Og andre fabrikanter er på vej ...

Chinon var blandt de første, der indførte DX-afkastning for automatisk indstilling af filmfølsomheden. Og nu kommer denne kameratype i en udgave med lithium batteri.

Lithium batteriet i Olympus AFL-S kameraet kan forbrugeren selv skifte. Men det skulle nu kunne holde i fem år, så det er ikke et problem, der opstår lige med det første.

Fuji DL-200 er modificeret, sådan at forbrugeren nu selv kan skifte lithium batteriet. Fujis filmindlægning, der kaldes for Drop-Load, hører til blandt de allermest sikre og mest sikre.

Nikons nyeste kompaktkamera har DX-afkastning – og ligesom på den foregående model, så springer flashen automatisk op, når der er brug for den. Flere fabrikanter følger efter på dette område ...

Disse fordele er ganske vist ikke *rigtige* 1985-nyheder, for man kendte dem i forvejen. Men stadig flere kameramodeller har fået dem, så der er tale om en klar udviklingstendens.

Hvad med lithium

Da Kodak lancerede sit disc-system for nogle år siden, var kameraerne udstyret med en helt ny, revolutionerende energikilde: Lithium batteriet. Dette batteri skulle nemlig kunne indeholde energi nok til fem års normal brug af kameraet (inklusive blitz) – og lagerholdbarheden, hvis kameraet ikke blev brugt så meget, var opgivet til 10 år.

I dag er lithium batteriet forsvundet fra Kodaks disckameraer (Nå, det var dem, der skulle skiftes i USA, siger man hos Kodak, når talen falder på batterierne i de tidlige disc-kameraer).

Ikke desto mindre er lithium batteriet kommet for at blive, hvilket man bl.a. kan se af, at fabrikanter som Olympus og Fuji satser på det i deres nye kompaktkameraer. Og lithium batteriet videreudvikles og forbedres til stadighed.

Det gælder således for stort set alle nye »lithiumkameraer«, at forbrugeren selv kan skifte batteriet.

Og mon ikke vi i fremtiden kan vente kameraer, der fra fabrikkens udstyret med lithium batteri, men som sidenhen kan bruges med almindelige, alkaliske batterier, hvis brugeren foretrækker det – eller hvis man pludselig står i »Sahara« og ikke kan få fat i et nyt lithium batteri til erstatning for det gamle.

Fotoglæden er vigtigst

Der sker med andre ord en fortsat forbedring af videreudvikling af de populære små 24×36'ere. Imponerende, når man tænker på, hvordan dette format har holdt sig på toppen, mens konkurrerende filmformater er kommet og gået.

Det vigtigste er dog, at det moderne kompaktkamera giver brugeren større fotoglæde og flere gode billeder pr. film. For det er jo det, som det hele drejer sig om.